

13-5-1968

[REDACTED]

[REDACTED]

Mijnheer,

Ik heb de eer U mede te delen dat de Commissie in zitting dd. 28 maart 1968, een onderzoek heeft gewijd aan uw verzoek dd. 18 januari 1968, betreffende de vraag of de Duitse taal, in het Duits taalgebied, wettelijk voorrang heeft op de Franse taal, in de gevallen waarin de tweetaligheid door de samengevatte taalwetten is voorgeschreven:

De Commissie heeft vastgesteld dat voor de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd, zowel de Nederlandse als de Franse tekst van artikel 11, §2, 1ste lid van de S.W.T., in de eerste plaats de Duitse taal vermelden : inderdaad, de woorden "in het Duits" en "en allemand" gaan in de twee teksten, de woorden "in het Frans" en "en français" vooraf.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat de wetgever aldus zijn wil heeft willen te kennen geven om een zekere voorrang aan de Duitse taal te verlenen.

:/...

Het geval kan worden vergeleken met dit van artikel 24 dat betrekking heeft op de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in de randgemeenten waarvan de fundamentele regeling het Nederlands is : daar ook geven zowel de Nederlandse als de Franse tekst voorrang aan de woorden "in het Nederlands" en "en néerlandais" t. a. v. de woorden "in het Frans" en "en français".

Te Brussel-Hoofdstad daarentegen waar krachtens de wet het Nederlands en het Frans op een voet van strikte gelijkheid zijn geplaatst, geeft de tekst van artikel 18, dat betrekking heeft op de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, in zijn Franse versie de voorrang aan de woorden "in het Frans", terwijl de Nederlandse tekst de voorrang geeft aan de woorden "in het Nederlands".

Te Brussel-Hoofdstad bestaat er dus in rechte noch in feite voorrang voor de ene of de andere taal.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat door in het Duits taalgebied de Franse tekst in de eerste plaats, hetzij van boven naar onder, hetzij van links naar rechts, te doen voorkomen op de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd, de wil van de wetgever wordt miskend, zelfs indien de gebruikte lettertypes voor de beide teksten identiek of gelijkwaardig zijn.

Met de meeste hoogachting.

De Voorzitter,

